

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
01.12.2005
RT I 2005, 61, 477

Loomakaitseseaduse, põllumajandusloomade aretuse seaduse ja loomatauditõrje seaduse muutmise seadus

Vastu võetud 26.10.2005

Välja kuulutatud
Vabariigi Presidendi 7. novembri 2005. a otsusega nr 918

I. Loomakaitseseaduses(RT I 2001, 3, 4; 2004, 38, 258) tehakse järgmised muudatused:

§ 1.Paragrahvi 3 lõike 4 punkt 2 tunnistatakse kehtetuks.

§ 2.Paragrahvi 5 lõikes 3 asendatakse sõnad «kohalik omavalitsus» sõnadega «kohaliku omavalitsuse üksus».

§ 3.Paragrahvi 9 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Lubatud on sellised veterinaarsed menetlused nagu loomade kastreerimine, steriliseerimine, nudistamine, sõrgade ja kapjade lõikamine, loomade tätoveerimine ning mikrokiipimine, jahipidamisel kasutatavate linnu- ja urukoorte sabade lõikamine, põrsaste hammaste ja sabade lõikamine, pullidele ninarõnga panemine, tibude nokkade lõikamine ja väliaedikutes peetavate kultide kärssade rõngastamine. Põrsaste sabasid on lubatud lõigata üksnes juhul, kui see on veterinaararsti otsuse kohaselt nende tervise ja heaolu tagamiseks vältimatult vajalik. Keelatud on loomade kastreerimine pikaäegset valu põhjustaval kudede nekroosi tekitaval viisil.»

§ 4.Seaduse 5. peatüki pealkirjast jäetakse välja sõna «, HÄDATAPMISEL».

§ 5.Paragrahvi 10:

1)lõike 1 punkti 1 täiendatakse pärast sõna «tapmine» sõnadega «või hukkamine»;

2)lõike 1 punktides 2 ja 10 asendatakse sõna «tapmine» sõnaga «hukkamine».

§ 6.Paragrahvi 11 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Põllumajanduslooma võib tappa üksnes selleks tunnustatud ettevõttes (edaspidi *tapamaja*). Mujal võib tappa:

- 1) karuslooma, küülikut, kala ja lindu;
- 2) põllumajanduslooma juhul, kui loomseid saadusi kasutatakse oma tarbeks;
- 3) põllumajanduslooma loomatauditõrje seaduses ettenähtud juhtudel.»

§ 7.Paragrahvi 13:

1)pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 13. Põllumajanduslooma tapmine ja hukkamine»;

2)lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (5) Põllumajandusloom tuleb uimastada ja tappa või hukata vahendiga, mis on selle loomaliigi jaoks lubatud ja töökorras. Põllumajanduslooma uimastab ja tapab või hukkab veterinaararst või vastava koolituse läbinud isik.»;

3)lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (6) Nõuded põllumajanduslooma uimastamise, tapmise ja hukkamise ning neid teostavate isikute koolituse kohta, lubatud uimastamis-, tapmis- ja hukkamisvahendid ning lubatud uimastamis-, tapmis- ja hukkamismeetodid loomaliikide kaupa kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister.»

§ 8.Paragrahvis 14 asendatakse sõna «tapmine» sõnaga «hukkamine» vastavas käändes ning sõna «tappa» sõnaga «hukata».

§ 9.Paragrahvis 16 asendatakse sõna «surmata» sõnaga «hukata».

§ 10.Paragrahvi 20:

1)lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Käesoleva peatüki nõudeid ei kohaldata:

- 1) lemmikloomade vedamise korral, kui neid veab loomaomanik mitteäriilisel eesmärgil;
- 2) üksiku looma vedamise korral, kui loomaga on kaasas looma saatja või kui looma saatjaks on veovahendi juht, kes vedamise ajal tagab looma tervise ja heaolu;
- 3) loomade vedamise korral, kui loomapidaja veab veovahendiga loomi nende karjatamise eesmärgil ühelt karjamaalt teisele.»;

2)täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:

« (4) Käesoleva peatüki nõudeid, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 1 ja § 21 lõikes 4 sätestatud nõuded, ei kohaldata loomade vedamise korral, kui veo kogupikkus lähtekohast kuni sihtpunktini ei ületa 50 km. Sihtpunkt on koht, kus loomad maha laaditakse. Sihtpunktiks ei loeta peatuspaika ja loomade ümberlaadimiskohta. Ümberlaadimiskoht on koht, kus loomad laaditakse ühest veovahendist teise.»

§ 11.Paragrahvi 21:

1)lõikest 4 jäetakse välja kolmas lause;

2)täiendatakse lõikega 5 järgmises sõnastuses:

« (5) Loomade veoks kasutataval veovahendil peab olema katus, mis kaitseb loomi ebasoodsate ilmastikutingimuste eest.»

§ 12.Paragrahvi 22:

1)lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Isik, kes tegeleb loomade veoga, peab olema registreeritud Veterinaar- ja Toiduameti kohalikus asutuses (edaspidi *kohalik järelevalveasutus*). Üle kaheksa tunni kestvate vedude kohta peab vedaja koostama teekonnaplaani, mille ta esitab enne vedu kohalikule järelevalveasutusele.»;

2)lõikest 4 jäetakse välja kolmas lause;

3)lõige 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (7) Loomade peatuspaik on selleks ettenähtud ja järelevalveasutuse poolt tunnustatud koht, kus vedu katkestatakse ning kus loomad laaditakse maha nende puhkuse, söötmise ja jootmise eesmärgil. Loomade peatuspaik peab vastama nõukogu määruses (EÜ) nr 1255/97 ühenduse kriteeriumide kohta peatuspaikadele ja direktiivi 91/628/EMÜ lisas osutatud teekonnaplaanide muutmise kohta (EÜT L 174, 02.07.1997, lk 1–6) sätestatud nõuetele.»;

4)täiendatakse lõikega 8 järgmises sõnastuses:

« (8) Pädevaks asutuseks nõukogu määruse (EÜ) nr 1255/97 tähenduses on Veterinaar- ja Toiduamet.»

§ 13.Paragrahvi 27:

1)lõikes 1 asendatakse sõnad «Veterinaar- ja Toiduameti kohaliku asutusega» sõnadega «kohaliku järelevalveasutusega»;

2)täiendatakse lõikega 5 järgmises sõnastuses:

« (5) Näitusel on keelatud avalikult näidata Eestis alaliselt elavale isikule või Eestis asuvale juriidilisele isikule kuuluvat Eestis sündinud koera, kelle kõrvu ja saba on lõigatud ilma meditsiinilise näidustusega. Näitusel võib avalikult näidata lõigatud sabaga koera, kelle saba lõikamine on lubatud käesoleva seaduse § 9 lõike 2 alusel.»

§ 14.Paragrahvi 62:

1)lõike 3 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud ettekirjutuse täitmata jätmise korral võib järelevalveasutus rakendada asendustäitmist või sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.»;

2) täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:

« (4) Asendustäitmise rakendamise korral on järelevalveasutusel või tema ülesandel asendustäitmist korraldaval kolmandal isikul õigus siseneda asendustäitmise adressaadi territooriumile ja ehitisse, kasutada asendustäitmise rakendamiseks vajalike toimingute tegemisel adressaadi vara ning vajaduse korral kasutada oma õiguste teostamiseks politsei abi.»

§ 15. Paragrahv 64 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 64. Looma äravõtmine

(1) Järelevalveametniku ettekirjutuse korduva täitmata jätmise, mittenõuetekohase täitmise või käesoleva seaduse nõuete olulise rikkumise korral on järelevalveametnikul õigus loom omanikult ära võtta, kui looma jätmine omaniku juurde ohustab looma tervist või elu.

(2) Loomaomanikult äravõetud looma annab järelevalveametnik üle kohaliku omavalitsuse üksusele, kes rakendab looma pidamiseks asendustäitmist asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.

(3) Loomaomanik, kellelt loom on käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt ära võetud, peab looma kas võõrandama või korraldama looma tapmise või hukkamise järelevalveametniku ettekirjutusega määratud tähtpäevaks, viisil ja tingimustel.

(4) Kui loom ei ole määratud tähtpäevaks võõrandatud, tapetud või hukatud, korraldab looma võõrandamise, tapmise või hukkamise järelevalveasutus asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud juhul looma võõrandamisest, tapmisest või hukkamisest saadud tulust kaetakse kohaliku omavalitsuse üksuse kantud asendustäitmise kulud ning ülejäänud tulu kuulub loomaomanikule, kellelt loom on ära võetud.

(6) Kui kohaliku omavalitsuse üksusele antakse riigieelarve seaduse § 40¹ lõike 2 alusel kehtestatud tingimustel ja korras laenu äravõetud looma pidamise korraldamiseks ja seoses sellega on ületatud eelarveaastal valla- ja linnaeelarve seaduse § 8 lõike 1 alusel kehtestatud kohustuste võtmise mahtu, siis ei kohaldata riigieelarve seaduse § 9 lõikes 4 sätestatud võimalust vähendada kohaliku omavalitsuse üksusele eelarvete tasandusfondist tehtavaid väljamakseid.»

§ 16. Seadust täiendatakse §-ga 64¹ järgmises sõnastuses:

« § 64¹. Looma äravõtmise eritingimused seoses juriidilisest isikust loomaomaniku suhtes algatatud pankrotimenetlusega

Kui järelevalveametnik on käesoleva seaduse § 64 lõike 1 alusel võtnud looma ära juriidilisest isikust loomaomanikult ning kui enne looma võõrandamist, tapmist või hukkamist on pankrotiseaduse § 15 lõike 1 alusel algatatud selle loomaomaniku suhtes pankrotimenetlus, loetakse looma äravõtmise põhjused äralangenuks ning järelevalveametnik tagastab äravõetud looma omanikule.»

§ 17. Paragrahvi 65:

1) lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Järelevalveametniku nõudel võib kohus mis tahes looma või teatud loomaliiki kuuluva looma pidamise õiguse isikult ära võtta kuni kümneks aastaks, kui isikult on loom ära võetud käesoleva seaduse §-s 64 sätestatud alustel ja korras ning kui on alust arvata, et isik rikub oluliselt käesoleva seaduse nõudeid edaspidi, seades sellega ohtu looma elu ja tervise.»;

2) lõiked 2 ja 3 tunnistatakse kehtetuks;

3) lõikes 4 asendatakse sõna «Loomapidamise» sõnadega «Registreerimisele kuuluva põllumajandusloomade pidamise».

§ 18. Paragrahvi 66:

1) lõiked 1 ja 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Isikul, kellelt on loomapidamise õigus ära võetud, ei ole kohtu määratud aja jooksul õigust pidada mis tahes looma või teatud loomaliiki kuuluvat looma.

(2) Loomapidamise õiguse äravõtmisega seotud kulud kannab isik, kellelt on loomapidamise õigus ära võetud.»;

2)lõige 3 tunnistatakse kehtetuks.

§ 19.Paragrahvi 66⁶pealkirjast ja lõikest 1 jäetakse välja sõna «, hädatapmise».

§ 20.Paragrahv 66⁹tunnistatakse kehtetuks.

§ 21.Seadust täiendatakse §-dega 66¹⁰ ja 66¹¹järgmises sõnastuses:

« § 66¹⁰. Loomapidamise õiguseta isiku toimingud

(1) Mis tahes looma või teatud loomaliiki kuuluva looma pidamise eest isiku poolt, kellelt on sellise looma pidamise õigus ära võetud, – karistatakse rahatrahviga kuni 200 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.

§ 66¹¹. Menetlus

(1) Käesoleva seaduse §-des 66¹–66¹⁰sätetatud väärtegadele kohaldatakse karistusseadustiku üldosa ja vääртеomenetluse seadustiku sätteid.

(2) Käesoleva seaduse §-des 66¹–66¹⁰sätetatud väärtegade kohtuväline menetleja on:

- 1) Keskkonnainspeksioon;
- 2) Veterinaar- ja Toiduamet;
- 3) politseiprefektuur.»

§ 22.Paragrahvi 81¹täiendatakse lõikega 3 järgmises sõnastuses:

« (3) Käesoleva seaduse § 27 lõikes 5 sätestatud keeldu kohaldatakse pärast 2006. aasta 1. jaanuari sündinud koerte suhtes.»

§ 23.Seadust täiendatakse normitehnilise märkusega järgmises sõnastuses:

«¹nõukogu direktiiv 86/609/EMÜ katseteks ja muudel teaduslikel eesmärkidel kasutatavate loomade kaitsega seotud liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 358, 18.12.1986, lk 1–28), muudetud direktiiviga 2003/65/EÜ (ELT L 230, 16.09.2003, lk 32–33); nõukogu direktiiv 91/628/EMÜ, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ajal (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 17–27), muudetud direktiiviga 95/29/EÜ (EÜT L 148, 30.06.1995, lk 52–63); nõukogu direktiiv 91/629/EMÜ, milles sätestatakse vasikate kaitse miinimumnõuded (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 28–32), muudetud direktiiviga 97/2/EÜ (EÜT L 025, 28.01.1997, lk 24–25); nõukogu direktiiv 91/630/EMÜ, milles sätestatakse sigade kaitse miinimumnõuded (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 33–38), muudetud direktiividega 2001/88/EÜ (EÜT L 316, 01.12.2001, lk 1–4) ja 2001/93/EÜ (EÜT L 316, 01.12.2001, lk 36–38); nõukogu direktiiv 93/119/EÜ loomade kaitse kohta tapmisel või surmamisel (EÜT L 340, 31.12.1993, lk 21–34); nõukogu direktiiv 98/58/EÜ, mis käsitleb põllumajandusloomade kaitset (EÜT L 221, 08.08.1998, lk 23–27); nõukogu direktiiv 1999/74/EÜ, millega sätestatakse munakanade kaitse miinimumnõuded (EÜT L 203, 03.08.1999, lk 53–57)».

II. Põllumajandusloomade aretuse seaduses(RT I 2002, 96, 566; 2004, 34, 236) tehakse järgmised muudatused:

§ 24.Paragrahvi 3 tekst loetakse lõikeks 1 ja paragrahvi täiendatakse lõikega 2 järgmises sõnastuses:

« (2) Põllumajandusloomade ohustatud tõugude loetelu kehtestab põllumajandusminister.»

§ 25.Paragrahvi 4 lõikest 2 jäetakse välja sõnad «või aretusprogrammis ettenähtud tõu».

§ 26.Paragrahvi 9 lõike 3 punkt 4 tunnistatakse kehtetuks.

§ 27.Paragrahvi 15 lõiked 2–6 tunnistatakse kehtetuks.

III. Loomatauditõrje seaduses(RT I 1999, 57, 598; 2005, 37, 286) tehakse järgmised muudatused:

§ 28.Paragrahvi 9 täiendatakse punktiga 1¹järgmises sõnastuses:

« 1¹) teavitama piirkonda teenindavat volitatud veterinaararsti või Veterinaar- ja Toiduameti kohalikku asutust üle 24 kuu vanuse veise ning üle 18 kuu vanuse lamba ja kitse enda tarbeks tapmisest vähemalt 24 tundi ette;».

§ 29.Paragrahvi 17¹lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (6) Loomataudi puhkemise korral on loomade tapmise või hukkamisega ning loomsete saaduste käitlemisega tegelevad isikud kohustatud Veterinaar- ja Toiduameti ettekirjutuse kohaselt täitma oma käitlemisvaldkonnas

loomataudi tõrje puhul rakendatavaid meetmeid, nagu näiteks taudistunud või taudikahtlaste loomade tapmine või hukkamine või sellistelt loomadelt pärinevate loomsete saaduste käitlemine ettenähtud viisil.»

§ 30. Paragrahvi 45 lõike 1 punktid 13 ja 14 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 13) määrata loomi kontrolltapmisele täiendavate diagnostiliste uurimiste teostamiseks või hukkamisele loomataudi leviku tõkestamiseks;
14) kehtestada loomade hukkamise kord;».

IV. Seaduse jõustumine

§ 31. Käesolev seadus jõustub 2005. aasta 1. detsembril.

Riigikogu esimees Ene ERGMA